

چی بگوشیم؟

ویسپوبیش، سال ۲، شماره ۳

تارا نیلی

موسیقی کلاسیک: دوره‌ی رُمانتیک (الف)

چنان‌که از قسمت پیش به‌یاد دارید، بعد از پایان دوره‌ی کلاسیک از موسیقی کلاسیک، وارد دوره‌ی رُمانتیک می‌شویم؛ آن هم در نیمه‌های فصل زیبای بهار و ماه اردی‌بهشت که یکی از دل‌انگیزترین اوقات برای گوش سپردن به موسیقی رُمانتیک است!

نیکولو پاگانینی

باید بدانید که در این دوره موسیقایی، با وجود آنکه پَرش زمانی رخ نداد اما موسیقی کلاسیک تغییرات بزرگ و جالبی کرد و در ضمن، آهنگسازان دوره کلاسیک، تأثیر زیادی روی آهنگسازان دوره رُمانتیک گذاشتند.

در دوره رُمانتیک، آهنگسازان و نوازندگان را دیگر خدمتکاران و کارکنان اشراف‌زاده‌ها نمی‌دانستند! بلکه آنها به عنوان هنرمند، به کشورهای مختلف سفر می‌کردند و با برگزاری کنسرت، شهرت و درآمد زیادی به دست می‌آوردند.

یکی از این آهنگسازان که زاده‌ی اوایل دوره رُمانتیک (سال ۱۷۸۳ م) است، نیکولو پاگانینی (Niccolò Paganini) نام دارد؛ آهنگساز ایتالیایی، نوازنده‌ی ویولن، ویولا و گیتار که در خانواده‌ای بسیار فقیر بزرگ شده و پدرش کارگر بارانداز کشتی‌ها بود.

یکی از این شیرین‌کاری‌ها، نواختن قطعه‌هایی بی‌نظیر، تنها با دو سیم از چهار سیم ویولن بود. او حتی مخصوصاً کاری می‌کرد که سیم‌های ویولنش وسط اجرا پاره شوند تا در همان حال، به اجرای کامل و عالی خویش ادامه دهد!

یک نمونه از آثار فوق‌العاده زیبای پاگانینی، ویولن کنسرتو لاکامپانلا است!

Violin Concerto No.2 in B minor (La Campanella), Op. 7
این قطعه که اجرای بسیار دشواری هم دارد، بعدها توسط آهنگساز دیگری به نام لیست (در همین دوره رمانتیک)، از قطعه‌ای برای ویولن، تبدیل به یک قطعه‌ی پیانو شد.

<https://www.youtube.com/watch?v=TwmFcu6QAql>

نیکولو پاگانینی در تاریخ ۲۷ می ۱۸۴۰ در شهر نیس فرانسه، بر اثر بیماری سل یا مشکلات تنفسی، در سن ۵۷ سالگی درگذشت.

اما مردم برای تماشای کنسرت‌های پاگانینی، سر و دست می‌شکستند و او هم با ویولن خود بر روی صحنه‌ها غوغا می‌کرد!

اگر پاگانینی امروز زنده بود یکی از آن آدم‌هایی می‌شد که هر روز عکس‌شان توی روزنامه‌ها چاپ می‌شود یا مدام در شبکه‌های تلویزیونی، مهارت موسیقایی‌شان را به نمایش می‌گذارند.

او یکی از نخستین ستارگان بزرگ صحنه‌ی کنسرت‌های موسیقی بود که تماشاگران با دیدن انواع و اقسام شیرین‌کاری‌های او با ویولن، فریاد شوق سر می‌دادند و جیغ می‌کشیدند!

اما درست سی سال پیش از درگذشت پاگانینی، یک اعجوبه دیگر به نام فردریک شوپن، معروف به شاعر پیانو به دنیا آمده بود که جهان موسیقی به خصوص پیانو به طور عجیبی با وجودش شکوفا شد. در «چی بگوشیم» بعد، از شوپن بیشتر خواهیم دانست.

پایان

هشت نمونه از آثار فوق العاده پاگانینی:

- Caprice No. 24 Paganini
- 4 Concerto No. 4 in D Minor Paganini
- violin concerto no. 1 in d major Paganini
- Caprice for violin solo in E major Op. 1-1- No. 1 Paganini
- Sonata for violin & guitar in D major (Centone di sonata) Paganini
- Caprice for violin solo, Op. 1-5- No. 5 in A minor Paganini
- Cantabile, for violin & piano (or guitar) in D major Paganini
- Caprice for violin solo in B flat major 'The Devil's Chuckle,' Op. 1-13- No. 13

